

[Carsten Raft.]

udstrakt Grad fra Station til Station paa Parallelbaner, og det er noget, de paagældende Beboere ikke har megen Interesse i. Cyklestierne søges med Vilje lagt fjernt fra Bebyggelse, borte fra Façader, netop i forholdsvis øde Terræn, hvor selve Kommunens Beboere ingen Interesse har i dem. Derfor er der ingen Tvivl om, at bortset fra den Lettelse i Kommunens Beskæftigelsesforhold og sociale Byrde, som denne Lov kan medføre, har Omegnskommunerne meget lidt Interesse i den. Saa meget mere gælder det om, at man tager sig vel i Vare for at komme til at krænke Rettigheder, der er velershvervede i de paagældende Kommuner.

F. Eks. kunde jeg tænke mig, at man skulde undersøge § 4 en lille Smule nærmere og faa Oplysning om, hvordan den tænkes administreret. Paa lidet soigneret Dansk hedder det, at Ministeren bestemmer, i hvilket Omfang der kan gives „Adgangs- eller Façaderet“ til de omhandlede Stier og Veje. Saa vidt jeg forstaaer Meningen med disse Stier og Veje, skal der ikke være Adgang og Façade; derfor kommer § 4 i relativt faa Tilfælde til Anvendelse. Men der er Tilfælde, hvor en ny Vej løber sammen med en tidligere Vej, hvor Rettighederne faktisk er til Stede, og der synes jeg det er godt at faa Besked om, i hvilken Grad den gamle Rettighed, der allerede eksisterer, vil blive respekteret.

Med Hensyn til § 5 vilde jeg tænke mig — den ærede Ordfører for Venstre var ogsaa inde paa den Betragtning —, at man skulde se lidt nærmere paa den her nævnte Ekspropriationskommission. Formanden er ifølge Lovforslaget Overfredningsnævnets Formand. Det er utvivlsomt en ganske udmærket Mand, men jeg kan forsikre, han er Bussemand i Omegnskommunerne, han er meget lidt populær, og man er paa Forhaand meget betænkelig, naar han kommer i Spidsen for Foranstaltningerne. Han er til en vis Grad blot Repræsentant for det andet Synspunkt, Synspunktet modsat Grundejernes, og jeg tror ikke, at de to andre af Ministeren beskikkede Medlemmer gør Glæden og Tilliden større, for de har Fornemmelsen af, at det er Ministeren, der laver denne Lov. Det er derfor hans Interesser, der bliver varetaget, og de stedlige Grundejeres Interesser faar ingen Repræsentant ved Forhandlingerne. Jeg tror, det var rart i et Udvalg at undersøge, om ikke nogle af disse lokale Grundejerinteresser kunde blive repræsenteret paa en saadan Maade, at Spørgsmaalene fik en alsidig Belysning, saa vi kunde undgaa de kedelige Skuffelser

og Fornærmelser, der kommer frem, naar Folk med mere eller mindre Grund føler deres Rettigheder traadt paa Tæerne.

Jeg vilde tro, at den Fordelingsformel, der er fundet i §§ 7 og 8, er fuldkommen rigtig, og jeg har ved at forhøre mig lidt faaet Fornemmelsen af, at Omegnskommunerne i og for sig ikke synes, at de 15 pCt. er saa kolossal en Byrde i Betragtning af den Fordel, Kommunerne faar beskæftigelsesmæssigt set. Men paa den anden Side forstaaer de paagældende Kommuner ikke, at naar man har fundet denne fuldkommen rigtige Fordelingsformel med Henblik paa Anlægget af Vejen, saa skal der en helt anden Fordelingsformel til for Vedligeholdelsen af Vejen, thi de Parter, der er interesserede i Anlægget af Vejen, maa være nøjagtig lige saa interesserede i Vedligeholdelsen. Der er ingen logisk Motivering for at forlade Fordelingsformelen, naar man gaar fra Anlægget til Vedligeholdelsen. Derfor tror jeg, det var en heldig Ændring, hvis man kunde komme til, at Fordelingen — vi er jo ellers ikke bange for Refusioner og Ombytninger fra Kasse til Kasse — af Vedligeholdelsesomkostningerne skete ganske som Fordelingen af Anlægsudgifterne. Det er slet ikke smaa Tal, det drejer sig om; jeg tror, at man rundt regnet — det viser Beregninger, jeg har ladet foretage — kan sige, at en dobbelt Cykle- og Vejsti kommer til i Anlæg at koste ca. 25 000 Kr. pr. km, men den kommer til at koste 500 Kr. om Aaret i Vedligeholdelsesudgifter, og kapitaliserer man den Sum, vil det sige, at det er 40 pCt. af Anlægsudgifterne, der ensidigt paaføres den Kommune, som — hvilket der vist i nogen Grad er Enighed om — ikke har nogen særlig Interesse i selve Vejens Anlæg og Benyttelse. Derfor tror jeg, det er rigtigt, at man bringer §§ 7 og 8 i logisk Overensstemmelse med hinanden, og lader Reglerne for Fordeling af Vedligeholdelsesudgifter være nøjagtig de samme som Reglerne for Fordeling af Anlægsudgifter; der er ingen Motivering for det modsatte. Jeg forudsætter selvfølgelig, det er Kommunerne, der faar det beskæftigelsesmæssige Udbytte af Loven, det siger sig selv, at saa længe der er arbejdsløse i de paagældende Kommuner, er der ikke nogen Mening i at flytte andre arbejdsløse derud.

Jeg nævner derudover et ganske enkelt Spørgsmaal, som nødvendigvis rejser sig i Forbindelse med Loven. Nu faar vi jo en Del Parkeringspladser, Badepladser og slikt ved de Færdselsveje, der skal laves som Følge af denne Lov, men under normale Automobilforhold vil man ved at køre ud